

[Socialministeren]

Der er derfor bl.a. iværksat en række udviklingsprojekter i samarbejde med de store ungdomsorganisationer og idrætsorganisationer for at styrke og udvide samarbejdet mellem idrætten og det sociale område især i forenings- og svage områder.

På klubområdet støttes projekter, der giver klubben en central rolle i det forebyggende arbejde, bl.a. ved, at klubbens virksomhed udvides til at omfatte alle børn og unge i lokalsamfundet.

Regeringen vil støtte, at der ydes en tidlig sundhedsfremmende indsats ved en bedre koordinering af det lokale tværfaglige samarbejde. Dette vil bl.a. ske ved at støtte nye samarbejdsformer mellem de personer, som børnefamilien i forvejen har kontakt med. Dette gælder f.eks. samarbejdet mellem sundhedsplejerskerne, de praktiserende læger, personalet i daginstitutionerne, pædagogerne og lærerne.

Det forebyggende arbejde får bedre muligheder i takt med, at kommunerne gives større frihed til selv at tilrettelægge deres udvalgs- og forvaltningsmæssige struktur. Regeringen forbereder derfor forslag, der har til formål at øge kommunernes beslutningskompetence og derved gøre det muligt at etablere fællesforvaltninger for skole-, fritids- og socialektoren.

Fleksibilitet og variation i dagtilbud for børn

På baggrund af regeringens aftale af 29. juni 1988 med Kommunernes Landsforening har socialministeren afholdt en konference for at belyse, hvordan forskellige kommuner har udnyttet mulighederne for en fleksibel tilrettelæggelse af dagtilbud.

Det er anslået, at ca. 30.000 børn i alderen 0-10 år, heraf ca. 22.000 0-6-årige, er på venteliste til en plads i et offentligt dagtilbud. Da kommunerne i den givne økonomiske situation ikke kan bygge sig ud af ventelisteproblemet, må vejen imidlertid gå over en bedre og mere sammenhængende ressourceudnyttelse i lokalområdets forskellige tilbud.

Det er en traditionel opfattelse i vide kredse, at der er snævre rammer for kommunerne til at tilrettelægge dagtilbudene i lokalområdet. Konferencen viste imidlertid, at bistandsloven i virkeligheden giver kommunerne meget vide muligheder for at imødekomme de aktuelle behov, og at der for tiden sker en omstilling og udvikling af tilbudene.

Skovbørnehaver viser sig f.eks. at blive et fint supplement til den almindelige børnehave og betyde ikke alene aflastning af akutte venteliste-problemer, men også et pædagogisk tilbud med sundhedsmæssige fordele. Erfaringer fra omstilling til aldersintegrerede institutioner tyder også på, at dette i sig selv betyder en større kapacitet, altså flere pladser.

Konferencen viste endvidere, at daginstitutionerne åbner dørene for andre børn og deres forældre samt for borgerne i lokalområdet i øvrigt. Dette har i mange kommuner været medvirkende til, at nye og bedre fællesskaber er opstået i tilknytning til daginstitutionerne. Det har flere steder vist sig, at man ved at trække på lokalsamfundets egne kræfter kan udvide kapaciteten f.eks. i fritidsordningerne, hvis man går utraditionelt til værks.

På konferencen var der enighed om, at de samfundsøkonomiske begrænsninger ikke måtte føre til, at det kvalitative indhold i dagtilbud for børn nedprioriteres i drøftelsen af, hvordan man løser ventelisteproblemet. Det er derfor vigtigt, at der sættes en almindelig mål-sætningsdebat i gang for at få afklaret, hvad vi vil med vores daginstitutioner, en debat, der allerede er i gang i en del kommuner.

Konferencen viste således, at der er meget stærke kræfter til stede i lokalsamfundene, og at meget kan lade sig gøre. Regeringen vil følge konferencen op med lovgivningsinitiativer på børneområdet, således som det er aftalt med Kommunernes Landsforening.

Kommunerne har rejst ønske om nye betalingsregler for daginstitutioner. Regeringen undersøger i øjeblikket de tekniske muligheder for at give større valgfrihed for såvel forældre som kommuner og for at tilgodese de økonomisk dårligst stillede familier.

Regeringen tillægger det stor betydning, at der sker en udvikling af det kulturelle indhold i børnenes tilværelse bl.a. i skoler og daginstitutioner, og at børnene får bedre muligheder for at udvikle deres fantasi, kreativitet og musiske behov. En del af de projekter, der gives støtte til fra det sociale udviklingsprogram, handler om institutioner og kunstnere samt andre kulturfolk, der samarbejder om at lære børnene og de unge f.eks. at male, lave teater og lignende. Børn lærer at iagttage og får derved en vigtig hjælp til alle indlæringsprocesser. De senere års udvikling i skolefritidsordningerne og for-